

KRUSTA KARU SEKAS

Krusta kari lielā mērā cēla viduslaiku eiropiešu pašapziņu. Gadsimtiem ilgi Rietumeiropa bija pavadījusi islāma pasaules ēnā, bet Krusta karu laikā krustnešiem izdevās aizņemt līdz pašam islāma pasaules viducim. Cīņa par "Dieva kapa" atgūšanu deva iespēju tiem apzināties sevi kā vienotu veselumu un pakļauties vienotam mērķim. Kā krusta karu uzdevums tika izvirzīta Svētās zemes atgūšana. Palestīnas atbrīvošanas lozungs slēpa sevī militāri ekonomisku intervenci, kurai bija jānes nauda, jāpalielina vara un jāpaplašina zemes īpašumi.

Krusta kari paplašināja eiropiešu garīgo pasauli. Daži no viņiem Jeruzalemē iemācījās arābu valodu, kā arī sāka izmantot savās interesēs arābu kultūras un zinātnes sasniegumus. Krustneši mājās atgriezās ne vien ar laupījumu, bet arī interesi par iepriekš nepazīstamām greznuma lietām. Uzvara pirmajā Krusta karā eiropiešiem pavēra ceļu tirdzniecībai. Krusta karu rezultātā palielinājās preču apmaiņa. Eiropieši Krusta karu laikā iepazīna austrumu preces - cukuru, rīsus, augļus, garšvielas, zīdu, kokvilnu, smaržas, riekstus, spoguļus un krāsas. Pieprasījums pēc šīm precēm sekmēja tirdzniecības paplašināšanos starp Austrumiem un Rietumiem. Mazā Krusta karu globalizācija stipri ietekmēja saimniecisko dzīvi. Atdzīvošanās tirdzniecība Vidusjūras reģionā. galveno vietu šai tirdzniecībā ieņēma Ziemeļitālijas pilsētas – Venēcija un Dženova. Sīrijas un Palestīnas pilsētās itāļu tirgotāji ieguva veselus kvartālus.

Krusta kari bija centrālais notikums viduslaikos. Līdz tam laikam civilizācijas centri atradās Bizantijā un Arābu kalifāta zemēs. No šī brīža par noteicējiem vēsturē kļuva Eiropas valstis. Krusta kari deva iespēju Rietumiem stāties kontaktos ar augstāka līmeņa kultūru, kāda bija arābu zemēs. Pirmo reizi eiropieši iepazīna pavisam citu pasauli, cilvēkus ar atšķirīgām tradīcijām, tikumiem un gaumi. Austrumu valdnieku valstīs un tirgos kristieši ieraudzīja smalkus zīda audumus un paklājus, ziloņkaula izstrādājumus, porcelāna un stikla traukus. Daļu no šiem krāšņumiem bruņinieki pārveda uz Eiropu. Krusta karu rezultātā veidojās klosteri, un daudzi cilvēki pievērsās kristīgajai ticībai. Nekad agrāk kristietība nebija vienojusi tik daudzus cilvēkus dzīvei pēc kristīgās ticības principiem.

Krusta karu laikā tūkstošiem cilvēku, arī bērni un sievietes, aizgāja bojā gan karadarbības rezultātā, gan mirstot no bada, slāpēm un slimībām. Krusta karu rezultātā izplatījās slimības, bads, posts un ciešanas, ko radīja cilvēku zaudētie īpašumi un cilvēku dzīvības. Piemēram, pazuda daudzas dižciltīgas Eiropas dzimtas (daudzām dzimtas koks sniedzās līdz pat Romas impērijai), jo visi to vīrieši gāja bojā Krusta karos.

Krusta kari cieta neveiksmi, jo nenodrošināja karotājiem solīto zemi un bagātības. Krusta karu mērķi - kristīgās ticības izplatīšana, kristiešu svētvietu aizstāvēšana un atbrīvošana no neticīgajiem - tā arī netika sasniegti. Krusta kari veicināja nesaskaņas starp Krusta karā iesaistīto valstu valdniekiem. Krustneši izturējās nežēlīgi pret neticīgajiem ebrejiem un musulmaņiem iekarotajās zemēs. Krusta karotāju mantkārība, varaskāre un nežēlība Austrumu zemēs tikai vairoja naidu pret kristiešiem. Krusta karu rezultātā iedzīvotājiem bija jāmaksā lielāki nodokļi kristiešu baznīcai un pāvestam, kurš Krusta karus izmantoja kā iemeslu, lai palielinātu savu varu un bagātību.

Tikai nedaudzi Krusta karu dalībnieki mājās no Austrumiem atgriezās kā bagāti ļaudis. Lielākā daļa bruņinieku pazaudēja savu mantu un pat dzīvību. Neskaitāmus bruņiniekus nogalināja kaujās, citi nonāca parādos, lai samaksātu par ieročiem un ilgo ceļojumu uz Svēto zemi.